

Geurvisie Melkveehouderijen en paardenhouderijen in het dorpenlint

2014

De raad van de gemeente Slochteren;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 27 mei 2014,

overwegende het voornemen een verordening als bedoeld in artikel 6 van de Wet geurhinder en veehouderij vast te stellen;

gelet op artikel 8 van de Wet geurhinder en veehouderij;

besluit vast te stellen de:

Geurvisie melkveehouderijen en paardenhouderijen in het dorpenlint

Foto voorzijde door: P.J. Hiddema

Samenvatting

De Wet geurhinder veehouderij (Wgv) is het toetsingskader bij aanvragen om een milieuvergunning van veehouderijen. De grondgebonden veehouderijen moeten voldoen aan de wettelijke vaste afstanden ten opzichte van een geurgevoelig object. De voorgeschreven afstand van (bedrijfsmatige) dierenverblijven in het dorpenlint tot "burgerwoningen" werd hierdoor groter. Het gaat in dit kader om paardenhouderijen en melkveehouderijen. Bedrijven die niet kunnen voldoen aan deze afstandseisen, mogen hun bestaande bedrijf voortzetten. Ze kunnen echter het aantal dieren niet uitbreiden. Bij uitbreiding van het aantal dieren gaan de nieuwe regels gelden. Enkele paardenhouderijen en melkveehouderijen in het dorpenlint staan hierdoor "op slot". Zij kunnen het aantal dieren alleen uitbreiden door stallen of emissiepunten te verplaatsen. Dit is niet altijd mogelijk.

De Wgv biedt de mogelijkheid om, onder voorwaarden, op gebiedsniveau af te wijken van de voorgeschreven afstanden. Daarvoor moet op gebiedsniveau worden gezocht naar afstanden die passen bij de gewenste ruimtelijke ontwikkeling. De afstanden moeten in een gemeentelijke verordening worden vastgelegd. De verordening wordt onderbouwd met deze visie.

De gemeente Slochteren is van oudsher een agrarische gemeente. De akkerbouwbedrijven en melkrundveehouderijen zijn karakteristiek voor dit gebied. Het zijn de dragers van de landschappelijke kwaliteit. Slochteren maakt gebruik van de mogelijkheid om lokaal beleid vast te stellen voor de geurbelasting en de voorgeschreven afstanden van dierenverblijven. Dit beleid is gebiedsgericht. In het beleid wordt aangesloten bij het dorpenlint dat de raad al heeft aangewezen voor beperkte schaalvergroting (convenant agrarische schaalvergroting). Dit betekent dat een deel van de bedrijven in het agrarische dorpenlint toch ontwikkelingmogelijkheden heeft.

Conclusie

De gemeenteraad zal door middel van een verordening een deel van het (agrarisch) dorpenlint aanwijzen als tussengebied. In dit gebied mag een kleinere afstand van dierenverblijven c.q. emissiepunten tot geurgevoelige objecten worden aangehouden. Er mag in deze bebouwde kom een afstand van 50 meter in plaats van 100 meter worden aangehouden.

In de verordening wordt deze afstand vastgesteld voor deze gebieden:

Deel van de Hoofdweg in Kolham en Froombosch

Lint Scharmer (deel Hoofdweg)

Lint Scharmer (Borgweg)

Lint Schildwolde (deel Schildwolderdijk)

Deze geurvisie en geurverordening gelden voor melkveehouderijen en paardenhouderijen. De gebieden zijn op de bijgevoegde kaart begrensd.

Leeswijzer

- Veelgebruikte begrippen en definities zijn opgenomen in bijlage 1.
- De aanleiding en doelstelling voor het beleid worden beschreven in hoofdstuk 1.
- De mogelijkheden die de Wet geurhinder biedt, worden verkend in hoofdstuk 2.
- De knelpunten en mogelijke oplossingen staan beschreven in hoofdstuk 3.
- De gewenste ruimtelijke inrichting in samenhang met de keuze voor lokaal geurbeleid is opgenomen in hoofdstuk 4.
- De afwegingen van belangen wordt beschreven in hoofdstuk 5.
- De conclusie wordt beschreven in hoofdstuk 6.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Inleiding	1
1.1.	<i>Procedure</i>	1
1.2.	<i>Afstemming buurgemeente en LTO</i>	1
1.3.	<i>Achtergrond en aanleiding</i>	1
1.4.	<i>Situatie Slochteren</i>	2
1.5.	<i>Doelstellingen</i>	2
Hoofdstuk 2	Mogelijkheden Wet geurhinder en veehouderij	5
2.1.	<i>Afstandseisen</i>	5
2.2.	<i>Afwijken afstandseisen</i>	5
2.3.	<i>Andere mogelijkheden bij melkveehouderijen en paardenhouderijen</i>	5
Hoofdstuk 3	Knelpunten en oplossingen	7
3.1.	<i>Inventarisatie</i>	7
3.2.	<i>Waar en waarom</i>	7
3.3.	<i>Knelpunten</i>	7
3.4.	<i>Oplossingen</i>	8
Hoofdstuk 4	De gewenste ruimtelijke ontwikkeling in Slochteren	11
4.1.	<i>Ruimtelijk beleid</i>	11
4.2.	<i>Nieuwbouw woongebieden</i>	11
4.3.	<i>Structuurvisie en bestuursconvenant schaalvergroting</i>	12
4.4.	<i>Kaart behorend bij geurbeleid</i>	12
4.5.	<i>Toekomst</i>	13
Hoofdstuk 5	Afweging van belangen	15
5.1.	<i>Inleiding</i>	15
5.2.	<i>Burgers en bedrijven in het tussengebied</i>	15
5.3.	<i>Geen afwijking voor een aantal gebieden en diercategorieën</i>	15
5.4.	<i>Inspraakreacties</i>	16
Hoofdstuk 6	Toetsing aan de criteria van de Wgv en conclusie	17
Bijlagen:		
-Bijlage A	Inspraakreactie (geanonimiseerd)	19
-Bijlage 1	Begripsbepalingen	
-Bijlage 2	Kaart bestuursovereenkomst agrarische schaalvergroting	
-Bijlage 3	Historie afstanden milieuwetgeving	
-Bijlage 4	Kaart "agrarische bedrijven"	
-Bijlage 5	Kaart "bebouwd lint"	
-Bijlage 6	Kaart "tussengebied"	
-Bijlage 7	Kaart "Geurvisie"	

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1. Procedure

Voor het vaststellen van de Geurverordening en geurvisie "melkveehouderijen en paardenhouderijen in het dorpenlint" door college en gemeenteraad worden de volgende stappen genomen:

A. De (ontwerp)visie, kaart en de (ontwerpverordening) worden op grond van de inspraakverordening voor inspraak ter inzage gelegd. Gedurende een periode van 4 weken ligt de notitie ter inzage en kunnen bewoners en andere belanghebbenden hun zienswijze kenbaar maken.

B. Eventuele zienswijzen zullen worden verwerkt in de definitieve visie en verordening.

C. De definitieve visie, kaart en verordening worden door het college van burgemeester en wethouders voorgelegd aan de gemeenteraad van Slochteren, waarna deze vervolgens het lokaal geurbeleid kan vaststellen

Het betreft een besluit van algemene strekking. Er is na het besluit van de raad geen bezwaar en beroep mogelijk omdat het beleid geen direct rechtsgevolg heeft.

1.2. Afstemming buurgemeente en LTO

In de gemeentelijk verordening wordt bepaald dat binnen een deel van het grondgebied van de gemeente Slochteren een ander beschermingsniveau van toepassing is. Deze aangepaste normstelling voor geurhinder is dan de wettelijke basis voor het toetsen van vergunningaanvragen. De (concept)visie, kaart en de (concept)verordening zijn tijdens de terinzagelegging voorgelegd aan NLTO en de gemeente Hoogezand-Sappemeer. Het gebied met de gewijzigde normstelling grenst alleen aan deze gemeente.

1.3 Achtergrond en aanleiding

In deze nota is de visie voor het grondgebied van gemeente Slochteren vastgelegd voor melkveebedrijven en paardenhouderijen. De regelgeving inzake geurhinder van veehouderijen is vastgelegd in de Wet geurhinder en veehouderij (verder te noemen Wgv). Het kader van de Wgv geldt overigens alleen voor inrichtingen waar dieren binnen worden gehouden. Het geeft geen normen voor dieren in de wei of opslag van mest.

De Wgv is het toetsingskader bij milieumeldingen en milieuvergunningen van veehouderijen. De grondgebonden veehouderijen moeten voldoen aan de wettelijke vaste afstanden ten opzichte van een geurgevoelig object. De wet biedt de gemeenten de mogelijkheid een eigen geurbeleid te gaan voeren en daarmee af te wijken van de wettelijke normen en afstanden (binnen een in de wet vastgelegde bandbreedte). Daarvoor moet op gebiedsniveau worden gezocht naar normen en afstanden die passen bij de gewenste ruimtelijke ontwikkeling. De gevonden normen en afstanden moeten in een gemeentelijke verordening worden vastgelegd.

Uitlaatgassen, mest op boerenland, rook en geuren die in fabrieken vrijkomen kunnen overlast veroorzaken. Deze geuren zijn hinderlijk, maar meestal niet direct schadelijk voor de gezondheid. Toch kunnen hinderlijke geuren behoorlijke gevolgen hebben voor de persoonlijke leefomgeving en daarmee het welzijn van betrokkenen. De gemeente voert het landelijke geurbeleid uit dat geldt voor industriële, agrarische en andere bedrijven. Daarbij is de Wgv een belangrijk instrument. In deze wet staan normen voor geurhinder die een veehouderij mag veroorzaken voor een woning of ander 'geurgevoelig object'. Een geurgevoelig object is – kort gezegd – een gebouw bestemd voor wonen of verblijf en dat daarvoor permanent wordt gebruikt. Voorbeelden hiervan zijn woningen, ziekenhuizen en scholen.

1.4. Situatie Slochteren

Gemeenten hebben sinds 2007 de mogelijkheid om zelf geurbeleid vast te stellen. Het beleid van Slochteren is gericht op bedrijven met de zogenaamde 'vaste afstandsdieren'. Dit zijn melkkoeien en paarden. Tot 2014 heeft de gemeente geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een eigen geurbeleid vast te stellen. Er was nog geen directe noodzaak voor dit beleid. Veel bedrijven maakten gebruik van bestaande rechten en vergunningen. In de loop van de jaren werd de milieuwetgeving aangepast.

Pas bij uitbreiding van het aantal dieren op het bedrijf bleek dat sommige bedrijven niet konden voldoen aan de nieuwe voorgeschreven afstanden. Het gaat daarbij overigens niet om het buitengebied. In het buitengebied treden er feitelijk geen knelpunten op, omdat de bouwvlakken daar voldoende ruimte bieden. Bedrijven kunnen voldoende "naar achteren" uitbreiden. Daarnaast zijn er in het buitengebied minder geurgevoelige objecten. De voorgeschreven afstand tussen dierverblijven/emissiepunten en geurgevoelige objecten kan hierdoor goed worden gehaald. Opgemerkt moet worden dat geur niet het enige knelpunt is waar de agrarische sector bij uitbreiding rekening mee moet houden. Ook andere milieuaspecten, zoals stikstofuitstoot en geluid, kunnen belemmeringen voor de veehouders opleveren. Daarnaast gelden voor de bedrijven ook de regels uit het bestemmingsplan.

De gemeente Slochteren heeft een agrarisch karakter. De ontstaansgeschiedenis van het landschap is terug te zien in de bestaande landschapsstructuur en in de verkaveling van het landelijk gebied. Slochteren heeft een omvangrijk landelijk gebied. De bebouwing in dit gebied is in hoofdzaak gelegen in lintstructuren gebaseerd op de ontginningsgeschiedenis van het landschap. De akkerbouwbedrijven en melkrundveehouderijen zijn karakteristiek voor dit gebied. Om de gewenste ruimtelijke en economische ontwikkeling mogelijk te maken, is het nodig dat de melkrundveehouderijen en paardenhouderijen ruimte krijgen om te blijven bestaan waar dat mogelijk is.

Uitbreiding van de veestapel is niet op alle plekken mogelijk. De gemeente wordt gekarakteriseerd door dorpslinten. Daardoor staan bedrijven en woningen soms dicht bij elkaar. In de linten zijn hierdoor minder mogelijkheden om uit te breiden dan in het buitengebied. De gemeente Slochteren heeft met de provincie Groningen een bestuursovereenkomst agrarische schaalvergroting gesloten. Deze overeenkomst sluit aan bij de vastgestelde structuurvisie Buitengebied. Hierbij is vastgelegd welke gebieden geschikt zijn voor schaalvergroting en wat de maximale oppervlakte van de bouwvlakken in de verschillende gebieden is. In de bestuursovereenkomst (uit 2011) is vastgelegd in welke gebieden van de gemeente, onder voorwaarden, vergroting van een bedrijf mogelijk is. Hier wordt verder op ingegaan in hoofdstuk 4. Het geurbeleid sluit qua gebiedsindeling zoveel mogelijk aan bij dit convenant.

1.5. Doelstellingen

A. De belangrijkste doelstelling van het beleid is om aan een deel van de melkveehouderijen en paardenhouderijen in het lint meer mogelijkheden te bieden om de bedrijfsvoering te kunnen voortzetten. Het gaat daarbij om specifiek afgebakende gebieden.

B. Daarnaast dient het beleid rechtszekerheid te bieden voor burgers en bedrijven.

Om deze doelstellingen te bereiken zijn de volgende uitgangspunten geformuleerd:

- *Voor het grondgebied van de gemeente Slochteren dient de begrenzing van de bebouwde kom, buitengebied en tussengebied in kaart te worden gebracht (binnen de mogelijkheden van de Wgv);*
- *Qua gebiedsindeling dient zoveel mogelijk te worden aangesloten bij de bestuursovereenkomst agrarische schaalvergroting 2011;*
- *Het beleid dient te worden afgestemd op de melkveehouderijen en paardenhouderijen in "agrarisch lint" c.q. tussengebied;*
- *Er wordt geen specifiek beleid opgesteld voor het buitengebied en voor andere bedrijven dan melkveehouderijen en paardenhouderijen;*
- *De bescherming van burgers dient in stand te blijven en qua geursituatie dient de huidige situatie zo dicht mogelijk te worden benaderd;*

Hoofdstuk 2

Mogelijkheden Wet geurhinder en veehouderijen

2.1. Afstandseisen

De Wgv kent diercategorieën waarvoor een geuremissie factor is vastgesteld, zoals vleesrunderen, varkens, schapen en legkippen. Daarnaast kent de Wgv de "vaste afstandsdieren". Deze visie met bijbehorende verordening is gericht op deze laatste categorie. Voor bedrijven met melkrundvee en paarden gelden vaste afstanden. Op grond van de Wgv moet de afstand vanuit het dierenverblijf tot aan een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom minimaal 100 meter zijn. Als het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom ligt, dan geldt een afstand van minimaal 50 meter. Deze afstand wordt gemeten vanuit het emissiepunt van het dierenverblijf. Een weiland is in dit kader dus geen dierverblijf.

In de begripsbepalingen (bijlage 1) is bebouwde kom ook gedefinieerd. De dorpskernen van de gemeente Slochteren zijn vaak gevormd rondom de Hoofdweg. De Hoofdweg van Harkstede tot Siddeburen is een gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woonfunctie heeft. Er is voortdurend sprake van een op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing. Het hoofdlint (met zijlinten) is een geconcentreerde samenhangende structuur met bebouwing aan beide zijden van de weg.

2.2. Afwijken afstandseisen

De Wgv biedt de mogelijkheid om, onder voorwaarden, af te wijken van deze afstanden. Met een geurbeleid kunnen gebieden worden aangewezen, waarbij de genoemde afstand kan worden verkleind. In de bebouwde kom kan de afstand van 100 meter worden verkleind naar 50 meter. In het buitengebied kan de afstand worden verkleind van 50 meter 25 meter.

In de memorie van toelichting van de Wgv heeft de wetgever het als volgt verwoord:

Het bevoegd gezag is ruimte geboden om rekening te houden met de ruimtelijke en milieuhygiënische feiten en omstandigheden in een concreet gebied en met de gewenste (toekomstige) ruimtelijke inrichting van dat gebied.

De gemeenteraad is bevoegd in een verordening voor (delen van) zijn grondgebied een andere waarde of een andere afstand vast te leggen, die door het bevoegd gezag bij vergunningverlening moet worden gehanteerd.

2.3. Andere mogelijkheden bij melkveehouderijen en paardenhouderijen

Melkveehouderijen

Bij een melkveehouderij is de melkveestal het dierverblijf. Bij een melkveestal zijn de zijwanden vaak open. Het is bij een melkveestal daarom lastig om een emissiepunt te verplaatsen.

Paardenhouderijen

Paarden worden op veel manieren gehouden. Het kan gaan om een manege, een paardenhouderij of een fokcentrum. In al deze vormen wordt de paardenhouderij aangemerkt als veehouderij in het kader van de milieuwetgeving. Een buitenbak voor paarden is niet het dierenverblijf. Bedrijfsmatige paardenstallen zijn vaak gesloten gebouwen. Door ventilatieopeningen te verplaatsen, kan een emissiepunt worden verplaatst, zodat er kan worden voldaan aan de wettelijke afstandseisen. Afhankelijk van het aantal paarden is hiervoor een milieumelding of milieuvergunning (omgevingsvergunning milieu) vereist.

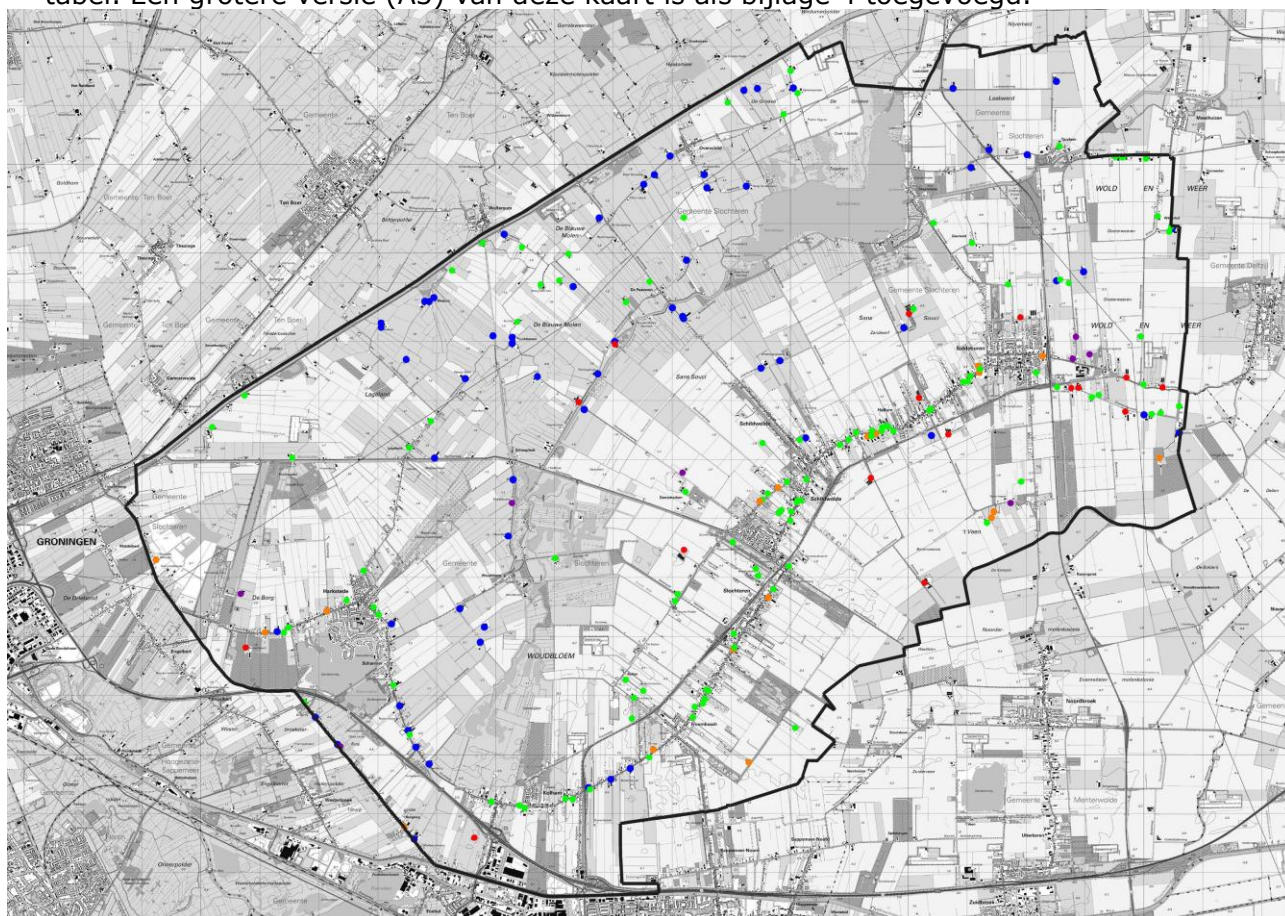
Hoofdstuk 3. Knelpunten en oplossingen

3.1. Inventarisatie bedrijven

Uit inventarisatie blijkt dat Slochteren 214 agrarische bedrijven binnen de gemeentegrenzen heeft. In onderstaande tabel staat een overzicht opgenomen. In de loop van een jaar stoppen soms bedrijven of wisselen van bedrijfstak. Het aantal is dus een momentopname.

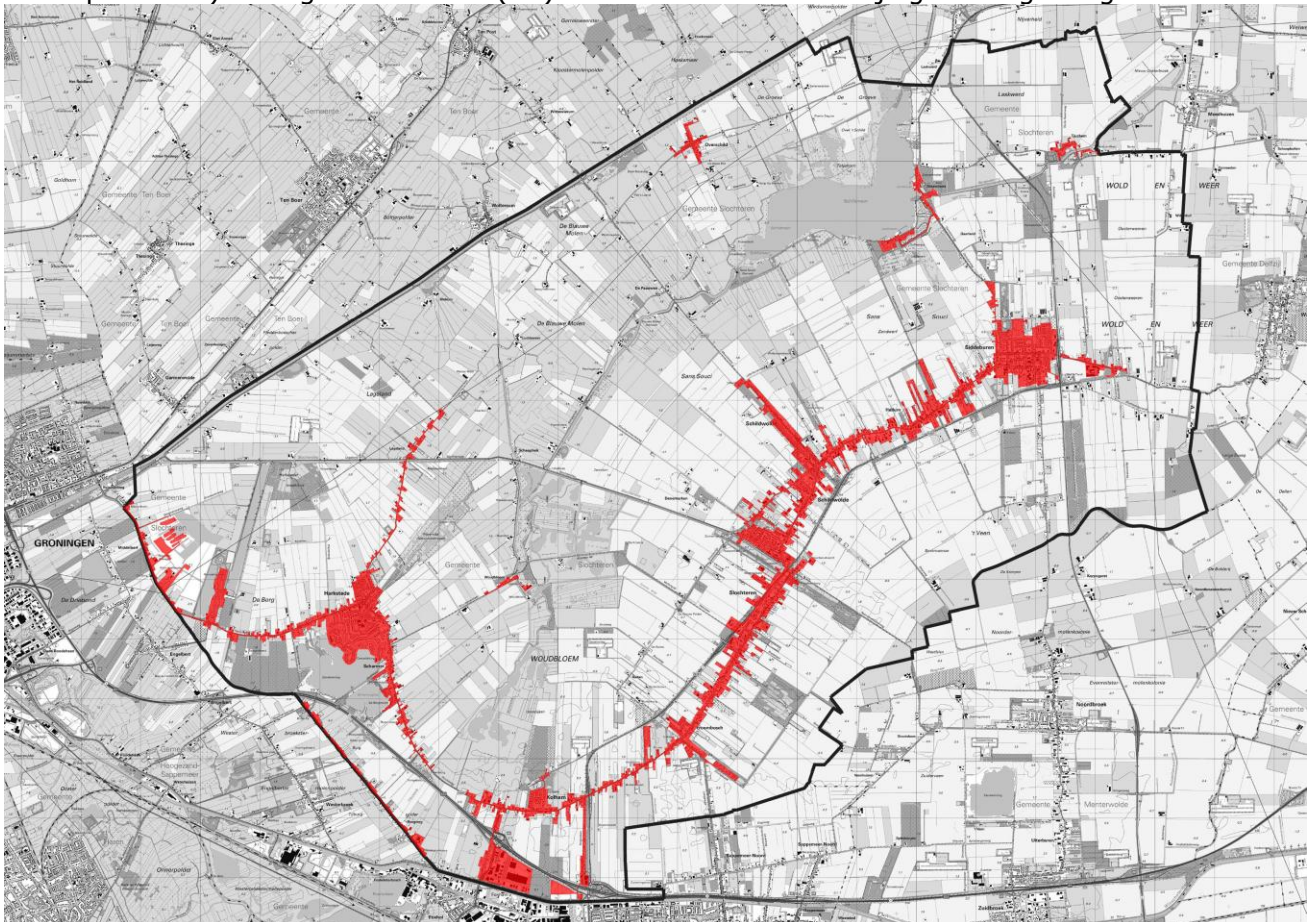
	67	Melkveehouderijen/ gemengde bedrijven
	12	Paardenhouderijen/fokkerijen
	6	Schapenhouderijen/ geitenhouderijen
	113	Akkerbouwbedrijven
	16	Intensieve veehouderijen
	214	Totaal

Op onderstaande kaart is verspreiding van de bedrijven over de gemeente weergegeven. De kleuren van de bedrijven corresponderen met de kleuren uit de pictogrammen van de tabel. Een grotere versie (A3) van deze kaart is als bijlage 4 toegevoegd.

Agrarische bedrijven in Slochteren

In de gemeente bevinden zich 25 actieve agrarische bedrijven met "vaste afstandsdieren" in het bebouwde lint. Deze bedrijven hebben op grond van het gemeentelijk beleid een bouwvlak van 1-1,5 hectare (afhankelijk van de locatie en bestaande rechten). Het bebouwde lint is op onderstaande kaart weergegeven (inclusief dorpskernen). Een grotere versie (A3) van deze kaart is als bijlage 5 toegevoegd.

Bebouwd lint (plus dorpskernen)

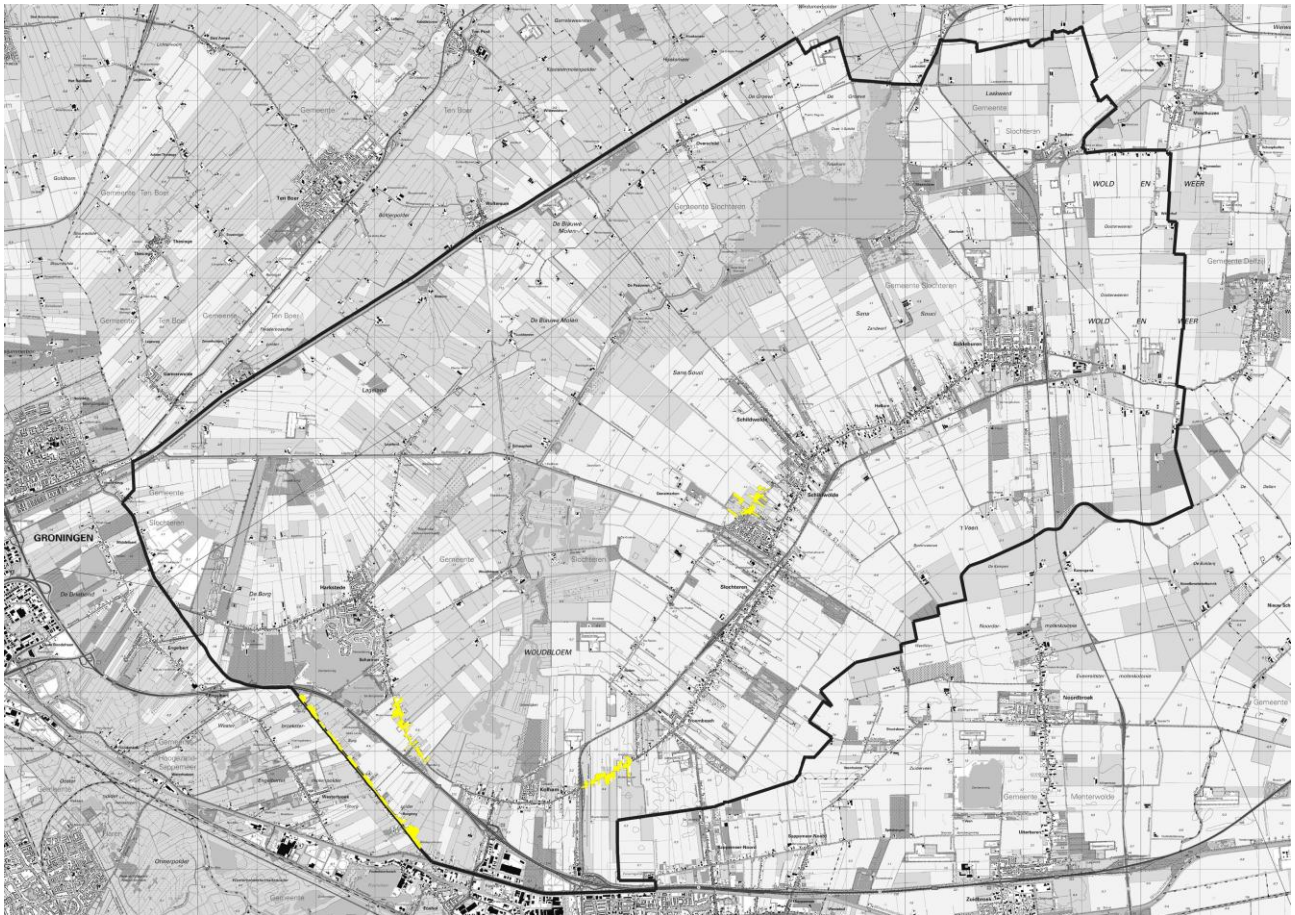
3.2. Waar en waarom

Slochteren is van oudsher een agrarische gemeente. Het lint van Slochteren bestaat uit een mix van woningen en bedrijven. Behoud van agrarische bedrijven wordt nagestreefd. Hierbij moet een zekere ontwikkeling van de bedrijven en verbreding van de landbouw mogelijk zijn. Tegelijk is in de bestuursovereenkomst agrarische schaalvergroting (2011) opgenomen dat schaalvergroting niet overal mogelijk is. Het ene gebied leent zich daar beter voor dan het andere gebied. In hoofdstuk 4 wordt hier verder op ingegaan. In de huidige situatie moeten verzoeken van (met name) melkveehouderijen in het dorpslint op een ad-hoc-basis worden beoordeeld en soms geweigerd. Dit is niet efficiënt en sluit niet aan bij de uitgangspunten van Structuurvisie en de bestuursovereenkomst schaalvergroting. Het is wenselijk om een duidelijk beleidskader te hebben, waarbij recht wordt gedaan aan bedrijven en burgers. Hierbij kan een deel van de knelpunten worden opgelost. In paragraaf 3.3. wordt ingegaan op de knelpunten.

3.3 Knelpunten

De **melkveebedrijven** zijn in Slochteren met name aanwezig in het buitengebied. Ook in het dorpslint zijn er enkele concentraties te vinden van melkveehouderijen. Het gaat dan om een deel van het lint tussen Kolham en Froombosch (deel Hoofdweg). Verder gaat het om het lint in Scharmer (deel Hoofdweg en Borgweg). In deze visie worden deze gebieden "**tussengebieden**" genoemd. Dit zijn gebieden in de bebouwde kom waar wonen en agrarische bedrijven met elkaar verweven zijn. Op onderstaande kaart is het

tussengebied weergegeven in een gele kleur. Een grotere versie (A3) van deze kaart is als bijlage 6 toegevoegd.

Tussengebied

Vanwege dierwelzijnseisen en de toekomstige afschaffing van het melkquotum zijn veel melkveehouders bezig met het vervangen van stallen. Er kunnen dan knelpunten ontstaan. Deze ontstaan vooral in het "tussengebied" bij uitbreiding van het aantal dieren. Bij uitbreiding van het aantal dieren gaan de "nieuwe" afstandseisen tot geurgevoelige objecten gelden (100 meter). Deze afstand kan niet altijd gehaald worden. De reden hiervoor is dat daar burgerwoningen en agrarische bedrijven dicht bij elkaar zijn gelegen. De gemeente is bevoegd om gebieden aan te wijzen waar de vaste afstanden kunnen worden verkleind. De knelpunten zijn deels ontstaan doordat de wetgeving in de loop der tijd is aangepast.

Overigens zullen niet alle bedrijven het aantal dieren willen of kunnen uitbreiden. Het bouwvlak en de oppervlakte van de landerijen zorgen al voor een maximale bedrijfsgrootte. Daarnaast zijn er ook bedrijven die stoppen omdat er bijvoorbeeld geen bedrijfsopvolger is. Los van de Wgv en het bouwvlak spelen ook zaken als mestboekhouding en aanwezige landerijen een rol bij de (maximale) ontwikkeling van de bedrijven.

Paardenhouderijen zijn in Slochteren vaak gevestigd in "dicht bebouwd" lint. Het gaat soms om plaatsen waar ooit een melkveebedrijf of akkerbouwbedrijf was gevestigd. In een aantal gevallen gaat het om het houden van paarden als hobby. In het kader van de Wet milieubeheer kan het houden van meer dan 4 paarden echter als bedrijfsmatig worden aangemerkt en gelden vanaf dit aantal de afstandseisen. Er dient in de bebouwde kom dus een afstand van 100 meter tussen geurgevoelig object en dierenverblijf/emissiepunt te worden aangehouden. Doordat de paardenhouderijen vaak zeer dicht bij

geurgevoelige objecten zijn gevestigd, zijn hier weinig mogelijkheden voor uitbreiding van het aantal dieren. Op grond van de bestuursovereenkomst agrarische schaalvergroting is de bebouwde kom (niet zijnde het tussengebied) niet geschikt geacht voor schaalvergroting. In de praktijk betekent dit, dat men hier het bestaande aantal paarden niet mag uitbreiden. Gezien de ligging van veel paardenhouderijen, zal het geurbeleid voor de meeste paardenhouderijen geen uitbreidingsmogelijkheden bieden. Soms kan er bij deze paardenhouderijen wel een oplossing worden gevonden met maatwerk (zie ook paragraaf 3.4.).

3.4. Oplossingen

Een gebiedsgericht geurbeleid zou voor een deel van de melkveebedrijven en paardenhouderijen een verruiming kunnen opleveren ten opzichte van de huidige situatie en tevens rechtszekerheid bieden. Halvering van de afstanden voor geurgevoelige objecten kan in bovengenoemde gevallen nuttig zijn. Het bedrijf kan dan toch een stal vervangen of vergroten en extra dieren houden. De afstand tot de geurgevoelige objecten zal niet kleiner worden dan de bestaande situatie. Dit komt mede door de vorm en situering van de bouwvlakken in het bestemmingsplan. Eventuele geurhinder voor omwonenden zal hierdoor nagenoeg niet toenemen.

Maatwerk

Daarnaast zijn er soms ook oplossingen mogelijk voor de stallen die na halvering van de afstanden (binnen de bebouwde kom) nog te dicht bij geurgevoelige objecten staan. Door het buiten gebruik stellen van een deel van de stal en uitbreiding naar een andere zijde, kan er in sommige gevallen wel worden voldaan aan de regelgeving. Ook zijn er andere maatregelen mogelijk, zoals het dichtmaken van ramen en deuren (emissiepunten). Voor akkerbouwbedrijven gelden overigens de "vaste afstanden" niet en is er in de praktijk ook weinig tot geen geuroverlast. Voor intensieve bedrijven voldoet de bestaande milieuwetgeving. In het buitengebied is er, met de grotere bouwblokken en de voorgeschreven afstanden, geen noodzaak voor kleinere afstanden tot geurgevoelige objecten.

Nieuwvestiging

Bij nieuwvestiging van bedrijven of hobby-bedrijven moet rekening worden gehouden met de Wgv en dit geurbeleid. In de praktijk zal een locatie buiten de bebouwde kom geschikter zijn dan een locatie in de bebouwde kom. Uiteraard gelden daarbij ook de regels uit het bestemmingsplan en het provinciaal beleid (provinciaal omgevingsplan).

Conclusie

De conclusie uit de knelpuntenanalyse is dat het voor de gewenste ruimtelijke ontwikkeling nodig en zinvol is om in het lokale geurbeleid extra ruimte te bieden voor de bestaande bedrijven waarvoor een vaste afstandsmaat geldt: melkrundvee en paarden. Afwijking van de afstandsmaat is nuttig en passend voor de linten die zijn aangewezen als tussengebied (zie ook hoofdstuk 4). Op deze manier is sprake van een eenduidige begrenzing en een eenduidige beoordeling. Met deze werkwijze wordt recht gedaan aan zowel de inwoners als aan de agrarische bedrijfsvoerders.

Hoofdstuk 4. De gewenste ruimtelijke ontwikkeling in Slochteren

4.1. Ruimtelijk beleid

Het beleid van de gemeente is gericht op het behoud en de versterking van de grondgebonden veehouderij en met name de melkrundveehouderijen. Zo kan door hen het gevarieerde open weidelandschap in stand kan worden gehouden en wordt recht gedaan aan het economisch belang van de bedrijven. Het ruimtelijke ordeningsbeleid van de gemeente is met name gericht op het - waar mogelijk - bieden van voldoende ruimte aan deze bedrijven en tegelijkertijd de kwaliteiten van het landschap te bewaren en zo mogelijk te verbeteren. Volwaardige agrarische bedrijven krijgen daarom in bestemmingsplannen, afhankelijk van hun locatie, de mogelijkheid om hun bedrijfsbebouwing uit te breiden binnen de bouwvlakken. Daarnaast geldt uiteraard ook de milieuwetgeving, die ook rekening houdt met het aantal dieren en de daarmee samenhangende geurhinder. Verder gelden er binnen de bestemmingsplannen afwijkingsmogelijkheden voor bijvoorbeeld bedrijfsverbreding. Daarbij kan gedacht worden aan realisatie van een minicamping, streekproductenwinkel of bed- en breakfast.

Relatie bestemmingsplan en Wgv

Het ruimtelijke beleid van de gemeente wordt verwerkt in de bestemmingsplannen. In de bestemmingsplannen wordt geregeld waarvoor een perceel gebruikt mag worden en waar gebouwd mag worden. In het bestemmingsplan worden niet de afstanden geregeld die gelden op grond van de milieuwetgeving. Bij dierverblijven moet dus rekening worden gehouden met het bestemmingsplan (bouwvlak) en de afstanden die gelden op grond van de milieuwetgeving.

Provinciaal beleid

De provincie Groningen heeft het ruimtelijke beleid vastgelegd in de provinciale omgevingsverordening. Het beleid is met name gericht op het landschap in het buitengebied. Schaalvergroting is in sommige gebieden onder voorwaarden mogelijk. Landschappelijke inpassing is hierbij een belangrijke voorwaarde. De provincie en de gemeente hebben naar aanleiding van het beleid een bestuursovereenkomst agrarische schaalvergroting gesloten. In paragraaf 4.3 wordt hier verder op ingegaan. Het is overigens de bedoeling om de bestuursovereenkomst op termijn op enkele punten aan te passen. Dit vanwege enkele kleine wijzigingen in het provinciaal beleid.

De provincie heeft geen eigen geurbeleid voor agrarische bedrijven. Wel geldt voor intensieve veehouderijen dat er geen nieuwvestiging is toegestaan en dat uitbreiding alleen mogelijk is onder bepaalde voorwaarden (o.a. eisen voor dierwelzijn).

4.2. Nieuwbouw woongebieden

Op grond van de gemeentelijke structuurvisies zijn er in de gemeente enkele locaties aangemerkt voor mogelijke nieuwbouw van woningen. Op de kaart (paragraaf 4.4.) worden deze gebieden aangemerkt als toekomstige nieuwbouw. Met name Meerstad is een gebied dat volop wordt ontwikkeld en waar de bebouwde kom in feite elke maand groter wordt. Voor de Wgv geldt de feitelijk aanwezige situatie. Wanneer een woonwijk planologisch mogelijk is gemaakt, maar nog niet is gerealiseerd, worden de bouwvlakken (nog) niet als geurgevoelige objecten aangemerkt. Wanneer een woning wordt gerealiseerd, is er sprake van een geurgevoelig object, waarmee rekening moet worden gehouden. Om toekomstige knelpunten voor beide functies te voorkomen, is dit een belangrijk aandachtspunt en moet dit op de kaart ook goed inzichtelijk zijn (zie ook paragraaf 4.5.). Op de kaart zijn deze gebieden aangemerkt als "mogelijk toekomstige bebouwde kom". Afhankelijk van de situatie (en de bouwvoorwaarden) moet hier 100 meter of 50 meter worden aangehouden.

4.3. Structuurvisie en bestuursconvenant schaalvergroting

In de Structuurvisie buitengebied (vastgesteld september 2010) zijn de gebieden vastgelegd waarin schaalvergroting van bestaande agrarische bedrijven (qua bouwvlakken) onder voorwaarden mogelijk is. Met de provincie Groningen is vervolgens een bestuursovereenkomst "convenant agrarische schaalvergroting" (2011) vastgelegd. Hierin zijn de gebieden en voorwaarden bij de agrarische schaalvergroting opgenomen. De bijbehorende kaart is als bijlage 2 bijgevoegd. Er wordt een onderscheid gemaakt in vier categorieën:

1. gebied met zeer beperkte mogelijkheid voor schaalvergroting (met name in dorpen: maximaal 1 hectare)
2. gebied met mogelijkheden voor schaalvergroting tot 1,5 hectare (boven 1,5 hectare: in samenwerking met provincie Groningen).
3. gebied waar vergroting in samenhang met wierden mogelijk kan zijn (maatwerk)
4. gebied met ruime mogelijkheden voor schaalvergroting tot 2 hectare. (boven 2 hectare: in samenwerking met provincie)

De gebieden 1 en 2 zijn de locaties waar de knelpunten zich in de praktijk voordoen qua afstandseisen op grond van de Wgv. Het geurbeleid spitst toe op gebied 2. Er zijn twee gebieden binnen het lint (gebied 2) waarvoor ruimere mogelijkheden zijn opgenomen. Het gaat globaal om de volgende gebieden:

Lint Scharmer-Zuid/ Borgweg

Het zuidelijke deel van het lint van Scharmer heeft een meer landelijk karakter, met name door enkele doorzichten. Daarnaast zijn er ook nog een aantal agrarische bedrijven gevestigd. Dit versterkt het agrarische karakter. Het lint langs de Borgweg in Scharmer heeft een soortgelijk karakter. Met toepassing van de ruimtelijke criteria is een zekere schaalvergroting lokaal mogelijk in dit gebied zonder dat dit afbreuk doet aan het huidige karakter van het gebied.

Lint Kolham-Froombosch

Het voorgaande is ook van toepassing op het gedeelte van het lint tussen het viaduct in de N387 bij Koham en de Muggenbeeklaan bij Froombosch. Het lint heeft hier een iets lagere bebouwingsdichtheid en een meer agrarisch karakter door de aanwezige agrarische bedrijven. Ook hier is sprake van bebouwing aan beide zijden van de weg en vormt het lint een duidelijk samenhangende bebouwingstructuur.

Lint Schildwolderdijk

Een deel van de Schildwolderdijk in Schildwolde heeft een agrarisch karakter. Hier zijn wonen en agrarisch grondgebruik met elkaar verweven. Hier zijn onder andere een akkerbouwbedrijf en paardenhouderij gevestigd.

4.4. Kaart behorend bij de visie

Op grond van het voorgaande worden er op de kaart vier verschillende gebieden weergegeven. Hierbij wordt aangesloten bij de memorie van toelichting van de Wgv. Op de overzichtskaart is weergegeven waar de bebouwde kom en het buitengebied in dit kader zijn gelegen. Bebouwde kom met een afwijkend regime heeft de naam tussengebied gekregen. Daarnaast is mogelijk toekomstige bebouwde kom opgenomen aan de hand van gemeentelijke structuurvisies. In de praktijk zijn dit onbebouwde gronden en geldt meestal het regime van het buitengebied. Wanneer een nieuwproject wordt gerealiseerd, zal het regime voor bebouwde kom gaan gelden. De kaart behorende bij de visie is weergegeven in bijlage 7.

Er wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de kaart die hoort bij het convenant schaalvergroting. Deze kaart en de daarop begrensde gebieden zijn bedoeld voor het geurbeleid en de daarbij behorende verordening. De kaart is niet voor andere doeleinden bedoeld (zoals de begrenzing van de bebouwde kom in de zin van de wegenverkeerswet). Hierbij moet worden opgemerkt dat de begrenzing niet 100% kan

overeenkomen met de begrenzing uit de bestuurovereenkomst. Er zijn gebieden voor beperkte schaalvergroting aangemerkt, die in het kader van de Wgv als buitengebied worden aangemerkt. Dit betekent dat zij op de kaart van het geurbeleid zijn opgenomen als buitengebied. Dit geldt onder andere voor het gebied achter het lint van Schildwolde. Dit geldt ook voor een stukje van de Singel in Schildwolde en het gebied rond Luddeweer. Ook de meeste natuurgebieden zijn ingetekend als buitengebied. Natuurgebied is geen geurgevoelig object in de zin van de Wgv. Het voorgaande past in de intentie van de Wgv. In de Memorie van Toelichting staat dat de bevoegdheid van de gemeente om een verordening vast te stellen voldoende soelaas biedt voor veehouderijen die in lintbebouwing zijn gelegen.

4.5. Toekomst

Verwachtingen en mogelijke vermindering van het aantal knelpunten geurhinder

Door de schaalvergroting in de landbouw zijn veel agrarische bedrijven opgeheven en omgezet in bijvoorbeeld een woonfunctie. De schaalvergroting zal zich verder doorzetten. Enerzijds zullen bedrijven willen uitbreiden, anderzijds zal een aantal bedrijven stoppen in de komende jaren. Het opheffen van bedrijven zorgt voor een zekere groei van de overblijvende bedrijven. De overblijvende bedrijven zullen de vrijgekomen landerijen kopen of pachten.

In het buitengebied en in het tussengebied dienen, bij uitbreiding van het aantal dieren, nieuwe stallen of uitbreidingen aan bestaande stallen minimaal op de wettelijke afstand van 50 meter te komen. Dat is mogelijk, omdat daar meestal voldoende mogelijkheden zijn om op voldoende afstand van de woningen te bouwen. Daarmee zal het aantal knelpunten niet toenemen. Ook omdat stallen door de moderne eisen op termijn moeten worden vervangen, zal het aantal knelpunten afnemen. Bedrijfsvoerders zullen bij vervanging van gebouwen, deze op voldoende afstand te realiseren. Zeker wanneer zij het aantal dieren willen uitbreiden.

Meer mogelijkheden voor een aantal bedrijven

In de toekomst biedt dit geurbeleid mogelijkheden voor een aantal bedrijven. In de gemeente bevinden zich 26 actieve agrarische bedrijven met "vaste afstandsdieren" in het bebouwde lint. "Hobbybedrijven" met meer dan vier paarden of 9 koeien zijn hierbij ook meegeteld. Een geurbeleid zou voor een deel van deze bedrijven een verruiming kunnen opleveren ten opzichte van de huidige situatie. Uit inventarisatie blijkt dat het beleid voor 11 van deze bedrijven extra mogelijkheden kan bieden. Het gaat daarbij om bedrijven in het tussengebied zoals beschreven in hoofdstuk 3. Daarnaast is er bij 4 bedrijven maatwerk mogelijk (bijvoorbeeld met verplaatsing van een emissiepunt). Voor 11 bedrijven is er geen verschil ten opzichte van de huidige situatie. Ze kunnen geen extra dieren houden, omdat ze te dicht bij burgerwoningen zijn gelegen. Zij kunnen hun bestaande bedrijf met het vergunde aantal dieren voortzetten. Bij uitbreiding van het aantal dieren gelden echter wel de bovengenoemde afstandseisen.

Nieuwe geurgevoelige functies

Het aantal knelpunten door nieuwe woningen of geurgevoelige functies (bijvoorbeeld in vrijkomende agrarische bebouwing) zou niet moeten toenemen. Geurgevoelige functies zouden op de vereiste lokale afstandsmaat (50m-100m) van het bouwperceel van de naburige agrarische bedrijven gesitueerd moeten worden. Het kan daarbij gaan om hergebruik van voormalige agrarische bebouwing. Bijvoorbeeld wonen, recreatie of zorg. In sommige gevallen kan de "plattelandswoning" een oplossing zijn. Dit is een woning met speciale woonbestemming, die voor de milieuwetgeving niet getoetst hoeft te worden als geurgevoelig object. Er zijn locaties waar geurgevoelige objecten toch dicht bij agrarische bebouwing kunnen ontstaan. Daarbij kan gedacht worden aan de ontwikkeling van bijvoorbeeld een plan als Meerstad. Hierbij geldt dat bestaande bedrijven zijn aangekocht of gecompenseerd. Compensatie is soms ook gerealiseerd met een aanpassing van het bouwvlak op voldoende afstand tot de geurgevoelige objecten.

Hoofdstuk 5. Afweging van belangen

5.1. Inleiding

Het is wenselijk om een duidelijk beleidskader te hebben, waarbij recht wordt gedaan aan bedrijven en burgers. Hierbij kan een deel van de knelpunten worden opgelost. In hoofdstuk 3 is ingegaan op de knelpunten. Bij de gewenste ruimtelijke ontwikkeling kan niet voorbij worden gegaan aan het beschermingsniveau dat op grond van de Wgv moet worden geboden.

5.2. Burgers en bedrijven in het tussengebied

Voor een deel van de gemeente is geconstateerd dat de aanwezigheid van de geur, die wordt veroorzaakt door agrarische activiteiten, een geaccepteerd onderdeel is van de leefomgeving. Het gaat daarbij ook om het zogenaamde tussengebied waar wonen en agrarische activiteiten met elkaar verweven zijn. De gemeente Slochteren wil voor dit deel van het lint afwijken van deze afstand. Het gaat in de gemeente om bebouwing in de, van oorsprong agrarische, bebouwingslinten in de bebouwde kom. De wetgever heeft mede voor deze lintsituaties de afwijkmogelijkheid opgenomen. Geur van veehouderijen is hier van oudsher onderdeel van de omgeving. Om die reden is het acceptabel om de minimale vaste afstandsmaat voor stallen te verminderen van 100 meter naar 50 meter. Dit te meer, omdat dit nu al de bestaande situatie is, die ook in het verleden vaak verleendbaar was op grond van de vroegere AMvB Melkrundveehouderijen (zie ook bijlage 3). Dit geldt alleen in het tussengebied zoals aangegeven op de kaart en binnen de mogelijkheden van het bestaande bestemmingsplan.

In het tussengebied gaat het meestal om reeds bestaande stallen van melkveehouderijen en paardenhouderijen. De geurhinder zal door deze keuze in de praktijk niet toenemen. De meeste bedrijven kunnen (en willen) in deze omgeving alleen naar "achteren" uitbreiden (achter het lint). De bouwvlakken zijn ook op deze wijze gesitueerd. Dat betekent dat de uitbreiding op 50 meter of meer van het geurgevoelige object kan plaatsvinden. Op deze manier wordt recht gedaan aan de bescherming die de wet wil bieden. Tegelijk wordt rekening gehouden met de aard van het gebied en ontstaat rechtszekerheid voor burgers en bedrijven.

Overgangsrecht bestaande dierenverblijven

Als voor de 'vaste afstandsdieren' de bestaande afstand tot een geurgevoelig object kleiner is dan de wettelijk vereiste vaste afstand, dan is er op basis van de Wgv geen uitbreiding van het aantal dieren mogelijk. Deze bedrijven vallen onder het overgangsrecht. Vervanging van de stallen is hierbij overigens wel mogelijk.

5.3. Geen afwijking voor een aantal gebieden en diercategorieën

Voor een aantal gebieden en diercategorieën wordt geen lokaal beleid vastgesteld. De bestaande wetgeving en het beschermingsniveau voor burgers voldoen hier goed. Daarnaast zijn er in de praktijk geen knelpunten en zou een afwijking tot nieuwe knelpunten kunnen leiden. Het gaat dan om "geuremissiedieren", overige bebouwde kom en het buitengebied.

"Geuremissiedieren"

Voor bedrijven met vleesrunderen, schapen, geiten, varkens en kippen geldt een eigen regime binnen de milieuwetgeving. Daarnaast geldt ook een provinciaal beleid voor intensieve veehouderij. Voor deze dieren met een geuremissiefactor wordt geen lokaal beleid vastgesteld, zodat daar nu geen hogere geurbelastingsnorm voor nodig is.

Overige bebouwde kom

Voor gebieden in de overige bebouwde kom geldt dat wonen de overwegende functie is. Om het gewenste beschermingsniveau voor bewoners te behouden blijft hier de wettelijke afstand van 100 meter gelden. Op deze manier wordt ook voorkomen dat er nieuwe knelpunten ontstaan. In de praktijk kan het bestaande bedrijf blijven functioneren, maar is uitbreiding van het aantal dieren niet mogelijk.

Buitengebied

Buiten de bebouwde kom geldt op grond van de Wgv een minimale afstand van 50 meter tussen het dierenverblijf en de naburige geurgevoelige objecten. Ook hier geldt dat geur onderdeel is van de leefomgeving van dit gebied. In het buitengebied is er in de praktijk geen sprake van knelpunten. De bouwvlakken zijn hier groter dan in de bebouwde kom, waardoor de noodzakelijke afstanden bijna altijd gehaald kunnen worden.

Het is niet nodig om buiten de bebouwde kom een kleinere afstand dan 50 meter voor geurgevoelige objecten aan te houden. Op deze manier wordt recht gedaan aan het beschermingsniveau dat de wet biedt. Ook zullen er geen nieuwe knelpunten ontstaan, Het is gewenst dat de situatie, waar mogelijk, op de lange termijn verbetert. Daarom is de uitbreiding en nieuwbouw van dierenverblijven alleen mogelijk op een afstand van minimaal 50 meter.

5.4. Inspraakreactie

Er is gedurende de inspraakperiode (van 17 april 2014 tot en met 14 mei 2014) één inspraakreactie ingediend. Deze reactie is geanonimiseerd bijgevoegd als bijlage A. Indieners nemen het beleid voor kennisgeving aan. Indieners van de reactie zijn daarbij van mening dat hun boerderij buitengebied is en geen bebouwde kom of tussengebied. Zij vinden dat de gemeente de nieuwe wetgeving niet goed interpreteert. De ambtenaren dienen hiervoor opleiding te krijgen.

Reactie: Er wordt niet onderbouwd waarom de omgeving van het bedrijf buitengebied en geen bebouwde kom zou zijn. Er is sprake van een cluster van woonbebouwing in de omgeving van het bedrijf. In deze gevallen biedt de Wet geurhinder en veehouderij de mogelijkheid om lokaal geurbeleid op te stellen. Juist voor agrarische gemeenten en bij lintbebouwing kan dit knelpunten voorkomen.

Het bedrijf heeft onlangs een aanvraag gedaan voor uitbreiding. De verordening en geurvisie leveren voor het bedrijf (in de bebouwde kom) hetzelfde regime op als in het buitengebied. Het bedrijf wordt niet in zijn belangen geschaad en heeft op grond van het beleid meer mogelijkheden dan daarvoor. De inspraakreactie is geen aanleiding om de Geurvisie of Geurverordening aan te passen.

Hoofdstuk 6

Toetsing aan de criteria van de Wgv en conclusie

In artikel 8 van de Wgv zijn criteria opgenomen waar rekening mee moet worden gehouden bij het vaststellen van een verordening, en daarmee een ander beschermingsniveau voor wat betreft geurhinder. Het betreft vier criteria, namelijk

- A.** de huidige en de te verwachten geursituatie vanwege de veehouderijen in het gebied
- B.** het belang van een geïntegreerde aanpak van de verontreiniging
- C.** de noodzaak van een even hoog niveau van de bescherming van het milieu
- D.** de gewenste ruimtelijke inrichting van het gebied

A. De huidige en de te verwachten geursituatie

De huidige en de te verwachten geursituatie zijn kwantitatief geschetst in deze visie. Kwalitatief is gesteld dat de geur van melkrundveehouderijen onderdeel is van de leefomgeving in dit gebied. Tegelijkertijd zal het beleid er toe leiden dat het aantal knelpunten voor geurhinder in aantal niet zal toenemen.

B. Het belang van een geïntegreerde aanpak van de verontreiniging

Het is niet wenselijk dat het geurbeleid leidt tot aanzienlijk toename op andere milieucompartimenten, zoals ammoniakemissie of energie. Dit is in de praktijk alleen het geval bij "geuremissiedieren" (varkens, vleesrunderen e.d.). Voor melkveehouderijen en paardenhouderijen geldt een andere situatie. Vooral omdat deze bedrijven grondgebonden zijn (zie ook de begripsbepalingen "grondgebonden agrarische bedrijfsvoering"). Het ene bedrijf zal sluiten, terwijl het andere de landerijen overneemt. Er is geen reden om te veronderstellen dat de aanpassing van de vaste afstanden leidt tot een aanzienlijk toename van hinder of schade op de andere milieucompartimenten.

C. De noodzaak van een even hoog niveau van de bescherming van het milieu, ongeacht de rekenmethode

Dit wil zeggen dat het bereikte niveau van bescherming even hoog is ingeval van een toets over het hele gebied (alle bedrijven), als in het geval van een toets van het individuele bedrijf. Vooral bij geuremissiedieren, en zeer intensieve bedrijven, is stapeling van de geureffecten van verschillende bedrijven een belangrijke factor. Toepassing van dit criterium is in dit geval niet relevant. De dichtheid van agrarische bedrijven en zeker van intensieve bedrijven is in de gemeente relatief laag. Van stapeling van geureffecten door het geurbeleid is geen sprake.

D. De gewenste ruimtelijke inrichting van het gebied

De gewenste ruimtelijke inrichting, zoals geschetst in hoofdstuk 4, is de grondslag voor het vaststellen van een verordening. Met de criteria genoemd in artikel 8 van de Wet geurhinder is voldoende rekening gehouden om een verordening vast te kunnen stellen. Na de afweging die in hoofdstuk 5 heeft plaatsgevonden, kan een verordening worden vastgesteld. Daarbij moet rekening worden gehouden de in hoofdstuk 5 genoemde uitzonderingen, om te komen tot het juiste beschermingsniveau.

Conclusie

Een deel van het (agrarisch) dorpenlint zal door middel van een verordening worden aangewezen als tussengebied. In dit gebied mag een kleinere afstand van dierenverblijven c.q. emissiepunten tot geurgevoelige objecten worden aangehouden. Er mag in deze bebouwde kom een afstand van 50 meter in plaats van 100 meter worden aangehouden. In de verordening wordt deze afstand vastgesteld voor de volgende gebieden:

- Deel van de Hoofdweg in Kolham en Froombosch
- Lint Scharmer (deel Hoofdweg)
- Lint Scharmer (Borgweg)
- Lint Schildwolde (deel Schildwolderdijk)

De gebieden zijn op de kaart (bijlage 7) en op de kaart behorend bij de verordening begrensd. De geurvisie en de geurverordening gelden uitsluitend voor melkveehouderijen en paardenhouderijen. Bijlagen A en 1 tot met 7 maken integraal onderdeel uit van deze visie.

Deze geurvisie treedt in werking met ingang van 10 juli 2014 en wordt aangehaald als 'Geurvisie Gemeente Slochteren'.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 3 juli 2014.

Burgemeester G.J. ten Brink

Griffier S. van der Veen

Bijlage A: Inspraakreactie geanonimiseerd

Van:
Verzonden: woensdag 14 mei 2014 22:27
Aan: Algemeen SL
Onderwerp: inspraakreactie ontwerpgeurbeleid melkveehouderijen

college van burgemeester en wethouders,

We nemen de vaststelling van de geurverordening voor melkveehouderijen en paardenhouderijen in het tussengebied voor kennisgeving aan. Maar wij zijn er van overtuigd dat ons melkveebedrijf buiten de bebouwde kom ligt. Het betreurt ons dat u ambtenaren ons bedrijf hierdoor jaren hebben vertraagd in de ontwikkeling. Wij zouden dan ook graag zien dat ze betere scholing krijgen, zodat ze beter op de hoogte van de nieuwe wetgeving zijn.

Vriendelijke groeten,

Reg. Nr.	Class. Nr.	Dienst	Archief
	24105/000BS	Du	
Ingekomen Gem. Sticht.			
d.d.	15 MEI 2014		
1. Ralph Eggerd	Wesmit		
2.			
3.			
Paraaf Gem.			

a

BIJLAGE 1 **Begrippen**

In het kader van het geurbeleid zijn een aantal definities, begrippen en wetten van belang. De belangrijkste verklaringen definities staan in deze paragraaf uitgelegd:

Activiteitenbesluit milieubeheer

Het Activiteitenbesluit is gebaseerd op de Wet milieubeheer. Het besluit stelt algemene regels voor bedrijven die onder de Wet milieubeheer vallen. Het besluit maakt onderscheid tussen type A, B en C bedrijven afhankelijk van de milieubelasting;

Type A bedrijven moeten voldoen aan de regels van het Activiteitenbesluit. Het gaat om zeer lichte bedrijven qua milieubelasting als kantoren, banken en peuterspeelzalen. Zij hoeven **geen milieuvergunning** aan te vragen of melding Activiteitenbesluit te doen.

Type B bedrijven moeten voldoen aan het activiteitenbesluit en hun activiteiten vooraf melden (**melding Activiteitenbesluit milieubeheer**). Dit zijn iets zwaardere bedrijven qua milieubelasting dan type A bedrijven. Voor bepaalde activiteiten moet er ook een Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) worden aangevraagd.

Voor **Type C bedrijven** geldt dat zij een **omgevingsvergunning (voor het onderdeel milieu)** moeten aanvragen. Voorheen werd deze vergunning milieuvergunning genoemd.

Emissiepunt

Punt waar een relevante hoeveelheid geur buiten het geheel (of gedeeltelijk) overdekt dierenverblijf treedt, dan wel wordt gebracht. Door verplaatsing van gevelopeningen kan een emissiepunt soms worden verplaatst (met name bij dichte stallen).

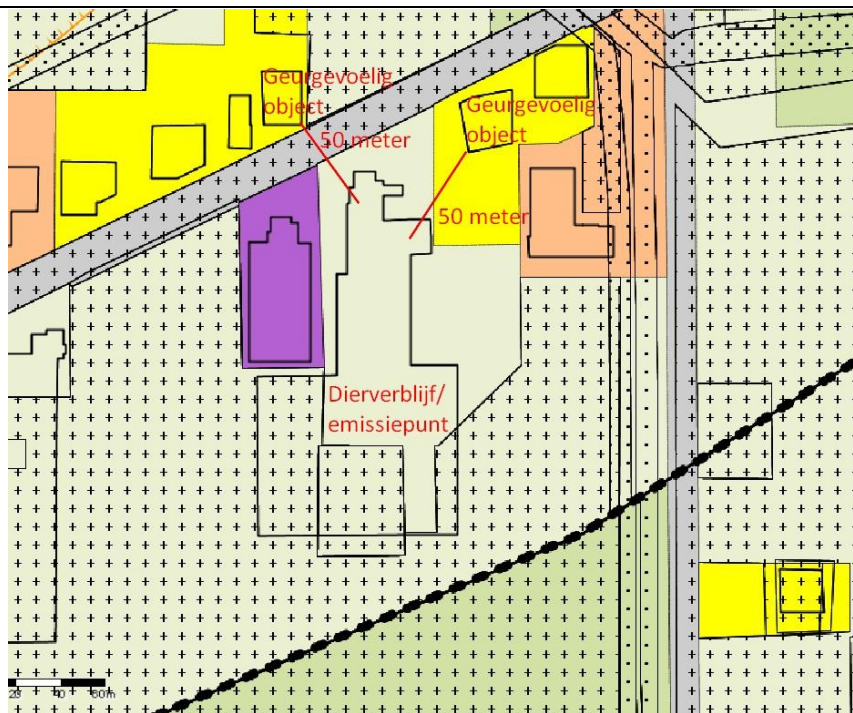
Bebouwde kom in de milieuwetgeving (Wet geurhinder)

De bebouwde kom is het gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woon- en verblijffunctie heeft en waarin veel mensen per oppervlakte-eenheid ook daadwerkelijk wonen of verblijven. De grens van de bebouwde kom van de Wet geurhinder volgt niet uit de Wegenverkeerswet 1994, maar net zoals in de ruimtelijke ordening bepaalt de aard van de omgeving waar de grens ligt. Om te spreken van bebouwde kom, moet er sprake zijn van op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing, die is geconcentreerd tot een samenhangende structuur.

Bebouwde kom Slochteren

Bebouwde kom wordt in dit kader gedefinieerd als de bebouwde hoofdlinten en de dorpskernen. De hoger gelegen zandrug in de gemeente Slochteren is van oudsher het bewoonde hoofdlint. De dorpskernen zijn vaak gevormd rondom de Hoofdweg. De Hoofdweg van Harkstede tot Siddeburen is een gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woonfunctie heeft. Er is voortdurend sprake van een op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing.

Het hoofdlint is een geconcentreerde samenhangende structuur met bebouwing aan beide zijden van de weg. Hierbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de begrenzing uit de bestemmingsplannen, de structuurvisie buitengebied en bij de bestuursovereenkomst agrarisch convenant schaalvergroting. Op deze manier is sprake van een eenduidige begrenzing en een eenduidige beoordeling. Met deze werkwijze wordt recht gedaan aan zowel de inwoners als aan de agrarische bedrijfsvoerders.

Bestemmingsplan

In de bestemmingsplannen wordt geregeld waarvoor een perceel gebruikt mag worden en waar gebouwd mag worden. In het bestemmingsplan worden niet de afstanden geregeld die gelden op grond van de milieuwetgeving. Bij dierverblijven moet dus rekening worden gehouden met het bestemmingsplan (bouwvlak) en de afstanden die gelden op grond van de milieuwetgeving.

Geur gevoelig object

Een geur gevoelig object is een gebouw bestemd voor menselijk wonen of menselijk verblijf en dat daarvoor permanent wordt gebruikt. Voorbeelden hiervan zijn woningen, ziekenhuizen, recreatiewoningen. Een bedrijfswoning wordt niet gerekend als geur gevoelig object.

Geuremissie factor

De Wgv kent diercategorieën waarvoor een geuremissie factor is vastgesteld, zoals vleesrunderen, varkens, schapen en legkippen. In feite gaat het om een gemiddelde "geuruitstoot" per diersoort. Een legkip veroorzaakt minder geur dan 1 varken. De emissiefactor van een kip is dus lager dan van een varken. Geuremissies op een bedrijf worden voor deze diercategorieën uitgerekend met het programma V-stacks. In dit programma worden de omstandigheden nagebootst en kan worden uitgerekend of een bedrijf aan de normen voldoet. Met de emissiefactoren worden de 'odour units per kubieke meter lucht' uitgerekend. Hierbij geldt hoe meer dieren des te groter de benodigde afstand tot geur gevoelige objecten moet zijn.

Met technische maatregelen, zoals luchtwassers, mag de afstand soms weer kleiner zijn. Op deze manier kan de geurbelasting oftewel de geureenheden per kubieke meter lucht worden beperkt. Daarnaast kent de Wet geurhinder de vaste afstandsdielen. Hiervoor zijn geen geuremissie factoren vastgesteld. Dit zijn melkkoeien en paarden.

Grondgebonden agrarische bedrijfsvoering

Een agrarische bedrijfsvoering die hoofdzakelijk niet in gebouwen plaatsvindt, waarbij het gebruik van agrarische gronden noodzakelijk is voor het functioneren van het bedrijf, hieronder mede begrepen een melkrundveehouderij;

Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM)

Voor een aantal activiteiten bij de Type B bedrijven moet toestemming van het bevoegd gezag zijn afgegeven, voordat gestart kan worden met deze activiteiten. Deze "toestemming vooraf" is de OBM. Bij deze toets wordt bekeken of het bedrijf aan een aantal (vastgestelde) eisen en voorwaarden voldoet. De OBM is van toepassing op twee typen activiteiten:

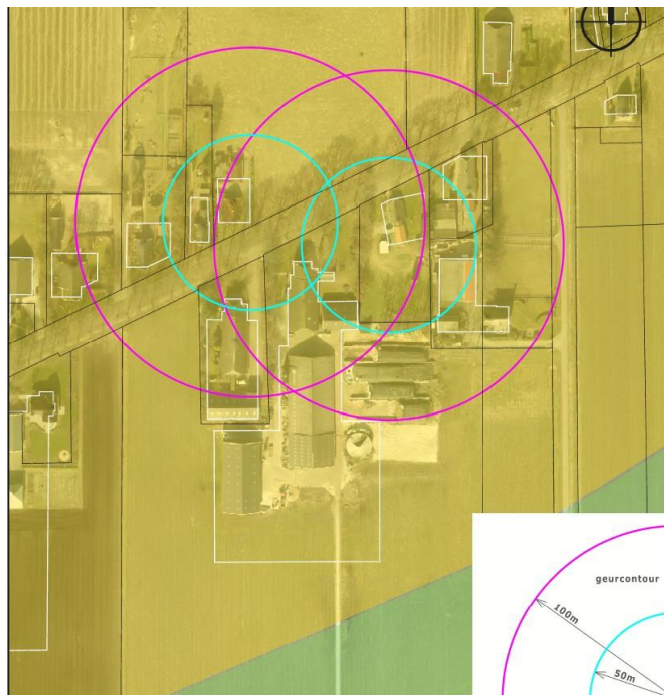
1. Activiteiten waarvoor het bevoegd gezag een lokale toets moet uitvoeren om te beoordelen of de activiteit ingepast kan worden in de lokale situatie
2. Activiteiten waarvoor een m.e.r.-beoordeling is verplicht (m.e.r.-OBM)

Tussengebied

Het gebied van het bebouwde dorpslint, waarvoor de raad heeft besloten dat een kleinere afstand van dierverspreiding tot geurgevoelige objecten passend is. De afstand mag hier 50 meter zijn. Dit is het gebied in de bebouwde kom waar wonen en agrarische bedrijven met elkaar verweven zijn. Op de kaart is het gebied aangewezen met een gele kleur.

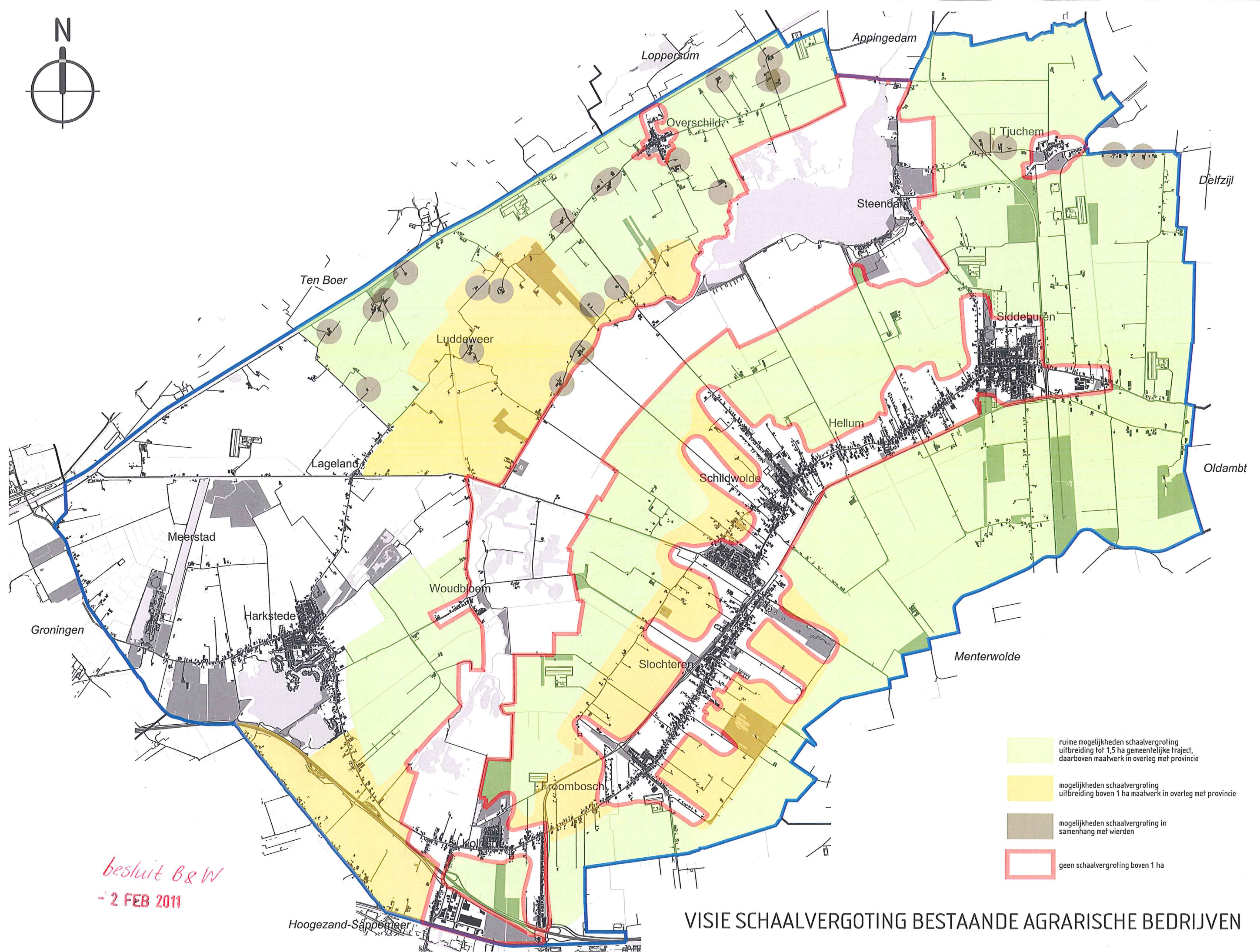
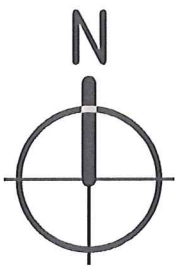
Wijze van meten en afstandseisen

De afstand van de buitenzijde van het dierenverblijf (of het emissiepunt) wordt gemeten tot de buitenzijde van de gevel van het geurgevoelig object. In de bebouwde kom dient deze afstand 100 meter te zijn. Buiten de bebouwde kom is de voorgeschreven afstand 50 meter. Bij het geurbeleid kunnen gebieden worden aangewezen, waarbij de genoemde afstand kan worden verkleind. In dit beleidstuk is er sprake van een verruiming in een deel van de bebouwde kom.

De afstand die moet worden aangehouden tussen dierverspreiding/ emissiepunt en geurgevoelig object kan in een deel van de bebouwde kom worden verkleind van 100 meter tot 50 meter.

BIJLAGE 2
Kaart convenant agrarische schaalvergroting

- ruime mogelijkheden schaalvergroting uitbreiding tot 1,5 ha gemeentelijke traject, daarboven maatwerk in overleg met provincie
- mogelijkheden schaalvergroting uitbreiding boven 1 ha maatwerk in overleg met provincie
- mogelijkheden schaalvergroting in samenhang met wierden
- geen schaalvergroting boven 1 ha

besluit B&W
-2 FEB 2011

VISIE SCHAALVERGOTING BESTAANDE AGRARISCHE BEDRIJVEN

BIJLAGE 3 HISTORIE AFSTANDEN MILIEUWETGEVING

Melkveehouderijen

In het verleden waren de vaste afstandsmaten tot geurgevoelige objecten kleiner. Zo gold voor de 'kleine' AMvB Melkrundveehouderijen (tot 50 melkkoeien) buiten de bebouwde kom een afstand van 25 meter, terwijl deze afstand nu 50 meter moet zijn. In of aan de rand van de bebouwde kom was op grond van de AMvB Melkrundveehouderijen tot 100 melkkoeien een afstand van 50 meter toegestaan, terwijl deze afstand nu 100 meter moet zijn. Door de Wet geurhinder zijn deze afstanden dus groter geworden. Daarnaast kunnen nieuwe bestemmingen aan de rand van de bebouwde kom niet worden gerealiseerd, omdat de ontwikkeling van nabijgelegen veehouderijen wordt belemmerd door de geurregelgeving.

Oude minimum afstand	Nieuwe minimum afstand
50 koeien = 25 meter	Bebouwde kom = 100 meter
100 koeien = 50 meter	Buitengebied = 50 meter

(Aanpassing in wetgeving: afstanden van dierenverblijf tot geurgevoelig object)

Paardenhouderijen

Voor de paardenhouderijen gold vroeger het Besluit landbouw milieubeheer. Een paardenhouder had geen milieuvergunning nodig als hij voldeed – kort gezegd – aan de volgende voorwaarden:

- Maximaal 50 paarden;
- De afstand tot de bebouwde kom of aaneengesloten woonbebouwing van beperkte omvang in een overigens agrarische omgeving is minimaal 100 meter;
- De afstand tot een ziekenhuis, sanatorium, internaat, object voor verblijfs- of dagrecreatie is minimaal 100 meter;
- De afstand tot verspreid liggende niet-agrarische bebouwing die aan het betreffende buitengebied een overwegende woon- of recreatiefunctie verleent, verspreid liggende niet-agrarische bebouwing of een woning behorend bij een agrarisch bedrijf is minimaal 50 meter;

Bijlage 4 Kaart "agrarische bedrijven"

Bijlage 5 Kaart "bebouwd lint"

Bijlage 6 Kaart "tussengebied"

Bijlage 7 Kaart "geurvisie"